

Gdy nie umiemy się modlić tak, jak trzeba, sam Duch przyczynia się za nami w błaganiach, których nie można wyrazić słowami. /Rz 8,26b/

„Duch Święty błaga, to znaczy, że sprawia, że my błagamy”. (św. Tomasz z Akwinu *Wykład Listu do Rzymian*)
Bóg chce stałego kontaktu z człowiekiem, dlatego zapisał w naszych sercach pragnienie spotkania z Nim. Modlitwa jest sercu człowieka. Wypływa z pragnienia serca. Jednak nie jest czymś, co byłoby moim tworem, nie jest techniką lub sposobem na relację z Panem Bogiem. To dar Ducha Świętego, który przenika moje serce i modli się we mnie. Duch Święty zstępuje z serca Boga z pragnieniem, aby zapalić w moim sercu ten sam płomień, który płonie w Nim. To On sprawia, że Bóg jest zawsze w naszym „zasięgu”.

Zwykłe działanie Ducha Świętego nie polega na oświecaniu nas pomysłami czy szczególnym światłem, i tak naprawdę nie daje nam On niczego nadzwyczajnego. Duch naszego Pana dyskretnie i cicho pracuje w głębi naszego serca. Uczy nas słyszeć i słuchać, rozpoznawać i ciągle pragnąć żywego kontaktu z Bogiem.

„Tak więc Duch Święty nie tylko sprawia, że się modlimy, ale prowadzi nas wewnętrznie na modlitwie, uzupełniając naszą nieumiejętność modlenia się. Jest On obecny w naszej modlitwie i nadaje ludzkiej czynności modlenia się Boski wymiar”. (Jan Paweł II, *Dominum et Vivificantem*)

1. Modlitwa do Ducha Świętego

2. Wprowadzenie w temat spotkania

Jak / kiedy kontaktuję się / podtrzymuję kontakt z innymi?

Zachęcamy do wymiany sposobów kontaktu z ludźmi, rodziną, przyjaciółmi, znajomymi. Z których współczesnych metod i możliwości korzystam, które uznaję za dobre?

3. Dzielenie się Słowem Bożym

3.1. Czytanie Słowa Bożego oraz Adhortacji „Gaudete et exsultate”

Z Pisma Świętego:

Nieustannie się módlcie. (1 Tes 5,17)

Będę chodził w obecności Pańskiej w krainie żyjących. (Ps 116,9)

Podobnie także Duch przychodzi z pomocą naszej słabości. Gdy bowiem nie umiemy się modlić tak, jak trzeba, sam Duch przyczynia się za nami w błaganiach, których nie można wyrazić słowami. Ten zaś, który przenika serca, zna zamiar Ducha, wie, że przyczynia się za świętymi zgodnie z wolą Bożą. Wiemy też, że Bóg z tymi, którzy Go miłują, współdziała we wszystkim dla ich dobra, z tymi, którzy są powołani według Jego zamiaru (Rz 8,26-28).

Adhortacji Apostolskiej Ojca Świętego Franciszka „Gaudete et exsultate”

Aby jednak było to możliwe, konieczne jest również poświęcenie pewnego czasu tylko Bogu, w samotności z Nim. Dla św. Teresy z Avili, modlitwa „nie jest niczym innym, jak nawiązywaniem przyjaźni, podejmując wielokrotnie nawiązywanie jej sam na sam z Tym, o którym wiemy, że nas miłuje”. Chciałbym podkreślić, że nie jest ona zarezerwowana tylko dla nielicznych uprzywilejowanych, ale dostępna dla wszystkich, ponieważ „wszyscy potrzebujemy tego milczenia przenikniętego obecnością adorowanego Boga”. Ufna modlitwa jest odpowiedzią serca, które otwiera się na Boga w relacji sam na sam, kiedy uciszane są wszystkie głosy, aby słuchać łagodnego głosu Pana, rozbrzmiewającego w milczeniu.

3.2. Chwila refleksji Czas, by w ciszy rozważyć Słowo Boże i pozostałe teksty oraz zastanowić się nad tym, jak te słowa odnoszą się do mojego życia, postępowania.

3.3. Dzielenie Krótkie wypowiedzi uczestników spotkania dotyczące przemyśleń i refleksji, które wzbudziło w nich usłyszane Słowo Boże i pozostałe teksty. Wypowiedzi zwykle zaczynamy od przytoczenia jednego z wersetów, którego dotyczy ta refleksja. Wypowiedź w oparciu o przeczytane Słowo Boże i osobiste doświadczenie niech się łączy z odpowiedzią na pytanie:

Jakie sposoby modlitwy, kontaktu z Bogiem są mi bliskie?

Jaka jest rola Ducha Świętego w modlitwie, co robić by mieć „dobry zasięg” i Bóg był zawsze „dostępny”?

4. Modlitwa na zakończenie spotkania